

กรมศิลปากร กระทรวงวัฒนธรรม
จัดพิมพ์ขึ้นเมื่อ พ.ศ. ๒๕๐๑
พิมพ์ที่โรงพิมพ์... พ.ศ. ๒๕๐๑ - พ.ศ. ๒๕๐๒

โดย

นางสาวทิพย์มณฑา หัตถ์นิรันดร์

จัดพิมพ์ขึ้นเมื่อ พ.ศ. ๒๕๐๑
จัดพิมพ์ขึ้นเมื่อ พ.ศ. ๒๕๐๑
จัดพิมพ์ขึ้นเมื่อ พ.ศ. ๒๕๐๑

พ.ศ. ๒๕๐๑

บทคัดย่อ

การศึกษาวเคราะห์เรื่อง "ลักษณะทางสังคมและสาเหตุการเกิดปัญญาอ่อนของบุคคลปัญญาอ่อน จากเวชระเบียนผู้ป่วยนอกของโรงพยาบาลราชานุกูล" นี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาถึงลักษณะทางสังคมของบุคคลปัญญาอ่อนและครอบครัว และศึกษาสาเหตุการเป็นปัญญาอ่อน รวมทั้งปัญหาและความต้องการของผู้ปกครองบุคคลปัญญาอ่อน เพื่อเป็นแนวทางในการกำหนดประชากรกลุ่มเป้าหมายเพื่อการป้องกันปัญญาอ่อนและสร้างมาตรการที่เหมาะสมในการป้องกันแก้ไขปัญญา รวมทั้งปรับปรุงบริการต่าง ๆ ที่มีอยู่ให้สอดคล้องกับปัญหาและความต้องการในปัจจุบัน

ประชากรกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาคือ คนไข้นอกของโรงพยาบาลราชานุกูล ที่มารับบริการระหว่างปี พ.ศ. 2522 - พ.ศ. 2524 จำนวน 319 ราย โดยการสุ่มตัวอย่างร้อยละ 5 ของจำนวนคนไข้นอกในแต่ละปี วิธีการศึกษาทำการศึกษาจากเวชระเบียน

ผลการศึกษาพบว่า ลักษณะทางสังคมของบุคคลปัญญาอ่อนนั้นส่วนใหญ่จะมีอายุระหว่าง 0-9 ปี อัตราส่วนของเพศชาย : เพศหญิงเป็น 3 : 2 มากกว่าร้อยละ 50 เป็นบุตรคนที่ 1 หรือคนที่ 2 และมีภูมิลำเนาอยู่ในกรุงเทพมหานคร 3 ใน 4 ของบิดามารดาไม่ได้รับการศึกษาหรือจบประถมศึกษา 1 ใน 3 ของบิดามารดาประกอบอาชีพรับจ้าง มีรายได้ต่ำกว่า 1000 บาทต่อเดือน อายุของบิดามารดาเมื่อให้กำเนิดบุตรปัญญาอ่อนพบว่า กลุ่มที่เกิดจากสาเหตุทางพันธุกรรม บิดามารดามีอายุมากกว่าบิดามารดากลุ่มที่ให้กำเนิดบุตรปัญญาอ่อนจากสาเหตุจากสิ่งแวดล้อม ส่วนใหญ่บิดามารดายังอยู่ร่วมกัน และ 1 ใน 3 อาศัยอยู่กับญาติ

ในการศึกษาเรื่องสาเหตุการเกิดปัญญาอ่อน พบว่าร้อยละ 41.06 เป็นปัญญาอ่อนที่ไม่ทราบสาเหตุแน่ชัด อันดับรองลงมา ได้แก่สาเหตุที่เกิดจากการกระทบกระเทือนต่อสมอง อุบัติเหตุ หรือตัวกระทำทางกายภาพ และต่อมาเกิดจากความผิดปกติทางโครโมโซม นอกจากนี้ได้แบ่งประชากรออกเป็น 2 กลุ่ม กลุ่มแรกเกิดจากสาเหตุทางพันธุกรรม ร้อยละ 17.55 และกลุ่มหลังเกิดจากสาเหตุจากสิ่งแวดล้อม ร้อยละ 82.45

ในระยะตั้งครรภ์ส่วนใหญ่มีการฝากครรภ์ในโรงพยาบาล ช่วงเวลาของการฝากครรภ์ของมารดาในกลุ่มหลังเร็วกว่ามารดาในกลุ่มแรก มารดากลุ่มหลังมีปัญหาสุขภาพจิต ร้อยละ 37.65 และมีอัตราการเกิดโรคสูงกว่าในกลุ่มแรก โรคที่พบมากที่สุดได้แก่ ไข้หวัด กามโรค และเบาหวานมากกว่าร้อยละ 50 ของมารดาทั้งสองกลุ่มมีการใช้ยาลดไข้แก้ปวด มารดาในกลุ่มหลังมีการใช้ยาขับเลือด ร้อยละ 23.66 ในระยะคลอด ส่วนใหญ่คลอดครบกำหนด ร้อยละ 30 ของมารดากลุ่มหลังมีการคลอดผิดปกติ ร้อยละ 61 คลอดในโรงพยาบาล ร้อยละ 25 คลอดที่บ้าน ร้อยละ 17.49 หมอตำแยเป็นผู้ทำคลอด ในระยะหลังคลอดพบว่าสภาพเด็กแรกคลอดประมาณ ร้อยละ 70 ของกลุ่มหลังมีสภาพแข็งแรงปกติ ขณะที่เด็กกลุ่มแรกปกติเพียงร้อยละ 17.35 สภาพเด็กหลังคลอดก็เช่นกันคือ ร้อยละ 68 ของกลุ่มหลัง และร้อยละ 19 ของกลุ่มแรกแข็งแรงปกติ นอกจากนี้ยังพบว่าเด็กกลุ่มหลัง ได้รับภูมิคุ้มกันโรคเพียง 3 ใน 4 และร้อยละ 60 มีประวัติชักจากไข้สูง

ปัญหาและความต้องการของผู้ปกครองส่วนใหญ่ คือพบว่าเด็กไม่สามารถทำกิจวัตรต่าง ๆ ได้ตามวัย มีปัญหาด้านการเรียน การพูด และต้องการบริการด้านการศึกษาพิเศษให้บุตร

ข้อเสนอแนะ ในระดับนโยบายคือ มุ่งเน้นด้านมาตรการเพื่อการป้องกันขยายบริการไปในส่วนภูมิภาค ผลผลิตผ่านเข้าทำงานสาธารณสุขมูลฐาน เผยแพร่ความรู้สู่ชุมชน และสนับสนุนให้มีการศึกษาวิจัยมากขึ้น